
Nytt om navn

BJØRN BUSUND

BRITT-INGJERD NESHEIM

FRIDTJOF JERVE

HALVARD GJØNNÆSS

ÉVA OG PÁL GRABNER

ELSE OG IMRE HERCZ

Sverre Stray-Pedersen

Mandag 28. mai kom et sjokkbudskap til Kvinnesenteret, Ullevål sykehus. Avdelingsoverlege Sverre Stray-Pedersen var brått og uventet gått bort. Hjertet sviktet uten forvarsel.

Sverre Stray-Pedersen ble født 4. april 1941. Han vokste opp i Sandefjord og studerte først realfag, senere medisin i Oslo hvor han ble cand.med. i 1966. Hans akademiske karriere begynte i 1967 ved Fysiologisk institutt ved Universitetet i Oslo, der han tok doktorgraden på et arbeid om kapillærpermeabilitet. Disse kunnskapene tok han med seg da han fra 1974 arbeidet ved Rikshospitalet, og der publiserte en rekke artikler om navlestrengsarterier, i samarbeid med yngre kolleger. Hans kliniske forskning

dreide seg ellers vesentlig om kvinner med gjentatte spontanaborter og om infertilitet hos menn. I 1993 ble han avdelingsoverlege ved Kvinneklinikken, Buskerud sentralsykehus hvor han gjorde en fremragende jobb.

Deretter ble han avdelingsoverlege og professor ved Kvinneklinikken, Haukeland Sykehus, i januar 1996. Også her løste han sine oppgaver på en særdeles tilfredstillende måte og etterlot et stort savn da han i mars 1999 tiltrådte stillingen som avdelingsoverlege ved gynekologisk avdeling, Ullevål sykehus. Dette var rett før sluttfasen i fusjonsprosessen mellom kvinneklinikkene ved Aker og Ullevål sykehus og således en svært avgjørende epoke. I fagmiljøet var det til dels stor skepsis til sammenslåingen og det var av avgjørende betydning å rekruttere en sjef som kunne klare å smelte to sterke fagmiljøer sammen til et hele, uten tap av verdifull kompetanse og to gode arbeidsmiljøer. Sverre Stray-Pedersen ble anmodet om å søke denne jobben og var sterkt ønsket av fagmiljøet ved både Aker og Ullevål. På tross av de svært krevende utfordringer og meget høye forventninger innfridde Sverre Stray-Pedersen til fulle.

For få uker siden feiret vi 60-årsdagen hans på en tilstelning blant avdelingens leger. Det må ha vært en stor tilfredsstillelse for Sverre å kunne konstatere at han hadde lyktes i å bidra til å skape en avdeling med store ambisjoner om faglig kvalitet innen behandling, forskning, fagutvikling og undervisning. Når han lyktes så godt i dette, skyldes det i stor grad hans glødende engasjement, både for faget og sine medarbeidere, samt hans gutteaktige, slentrende sjarm.

Våre varmeste tanker og medfølelse går til hans kone Babill, barn og barnebarn. Savnet etter Sverre er stort. Vi sørger over å ha mistet et unikt medmenneske.

På vegne av kollegene ved Kvinnesenteret, Ullevål sykehus

Imre Jozsef Gabor

Med en lammende følelse av sorg og vantro nådde budskapet oss om at Imre Jozsef Gabor ikke lenger er blant oss. Bare fire uker før vi skulle feire hans 70-årsdag i hans elskede Budapest, måtte han gi tapt for sykdommen 31. mai 2001.

Han var en lavmælt helt, som var nødt til å forlate sitt land i januar 1957, på grunn av sitt engasjement både som lege og frihetskjemper i Oktoberrevolusjonen i Ungarn. I Norge begynte han sin kirurgiske karriere i

Mo i Rana. Der traff han også sin kjære kone, Svanhild. Sammen skapte de en samkjørt og kjærlig familie. Han gjorde alt for henne og deres fire barn, mens Svanhild var til uvurderlig hjelp for ham ved alle livets sider, bl.a. ved å mildne hans grusomme minner fra revolusjonen.

Etter at Ungarn ble fritt i 1989, ble hans heroiske innsats under revolusjonen i 1956 hedret av den nye, frie demokratiske regjering med Minnesmerke av 1956, Gullkorset av den Ungarske Republikks president og Politiske Fangers Landsforenings medalje.

Han ble spesialist i generell kirurgi i 1966 og ortopedisk kirurgi i 1974, etter å ha arbeidet ved Regionsykehuset i Trondheim, Martina Hansens Hospital i Bærum, nevrokirurgisk avdeling ved Ullevål Sykehus og ved Buskerud sentralsykehus i Drammen. Fra 1981 arbeidet han i mange år som overlege ved Sophies Minde Ortopediske Hospital. På grunn av sviktende helse var han nødt til å gi opp sin kirurgiske karriere, men fortsatte som praktiserende spesialist i ortopedi ved Høvik Legesenter, hvor han øste av sin store kliniske erfaring og kunnskap. Han forstod ikke bare sykdommen, men også de syke, han viste store empati og forståelse, og var høyt elsket av sine pasienter.

Gabor var en person med en sjelden evne til engasjement og levende interesse for sine medmennesker. Dette kom familie, venner og pasienter til gode.

Han hadde flere verv i idrettslag, der hans sønner var aktive. Han var lege for Vålerenga Fotball og for landslaget i ishockey i mange år.

Hans utrettelige engasjement for Ungarn og skjebnen til de ungarske minoriteter har alltid vært en livgivende kraft for ham. Det var en av grunnene til at han ofret mye av sin fritid, bl.a. for å grunnlegge og starte den norske avdeling av Det ungarske verdensforbund, hvor han var den første president.

Hans engasjement for sitt fedreland gikk som en rød tråd gjennom hele livet, uten at hans legegjerning eller familie ble forsømt.

Vår varmeste medfølelse går til hans kone Svanhild og hans fire sønner med familie. Vi sørger sammen med dem over å ha mistet et fantastisk medmenneske og en unik personlighet.

Publisert: 30. juni 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. februar 2026.